

**POSOLSTVO POSVÄTNEJ SYNODY
PRAVOSLÁVNEJ CIRKVI V ČESKÝCH KRAJINÁCH A NA SLOVENSKU**

PASCHA CHRISTOVA 2020

Drahí bratia a sestry,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΓΕΓΕΝΕ - Christos vstal z mŕtvych!

Tohtoročné veľkonočné sviatky sú určite iné, než sme si kedykoľvek dokázali predstaviť. Mnohí z nás sú naplnení obavami, neistotou, najrôznejšími otázkami a pochybnosťami. Rovnaké pocity intenzívne prežíva celý svet okolo nás. Možno však máme jedinečnú príležitosť veľmi konkrétnym spôsobom prežiť to, čo sa udialo pred takmer dvetisíc rokmi a zostáva aktuálne i v týchto dňoch - prežiť strach onoho malého spoločenstva učeníkov, ktorí sa v neistote skrývali po tom, čo bol ich milovaný Učiteľ, do ktorého vkladali toľké očakávania, krutým spôsobom popravený a oni sami rozohnaní. Skrývali sa so strachom a pochybnosťami, okúsili vlastné chvíle temnoty. Znenazdajky však ako blesk z jasného neba nadišiel úsvit tretieho dňa – kameň bol odvalený, hrob prázdny, anjel radostne zvestoval: „Niet Ho tu – vstal z mŕtvych!“ (Mk 16, 6). Táto radostná zvesť sa i napriek prvotnému strachu učeníkov začala šíriť ako iskra, od ktorej sa všade naokolo zapalovalo stále viac a viac sŕdc, až nakoniec posilnená vyliatím Svätého Ducha na apoštolov a Cirkev zapálila celý svet. Áno, Christos vstal z mŕtvych a nič už nie je tak, ako bolo prv.

Kvôli pandémie nákazlivej choroby sa v našich chrámoch dočasne nekonajú verejné bohoslužby a nám sa zdá, že sa preto nemôžeme spoločne radovať ako Cirkev – ako spoločenstvo bratov a sestier, zhromaždených okolo eucharistických Darov Tela a Krvi Bohočloveka. Naozaj nemôžeme? Alebo práve teraz nastal čas veľkej Božej milosti, kedy si môžeme bytostne uvedomiť, že všetko to, čo sme doteraz vo svojom živote považovali za samozrejmé a za čo sme si už odvykli Bohu ďakovať – vrátane možnosti zúčastňovať sa na bohoslužbách – že všetko toto je v skutočnosti obrovským Božím darom?

Milovaní, v týchto dňoch by sme mali viac než kedykoľvek predtým pamätať, že sme nástupcami a pokračovateľmi práve tohto kedysi malého a vystrašeného spoločenstva Christových učeníkov. Sami veľa nezmôžeme – naša sila je jedine v Tom, ktorý povedal: **Nebojte sa! Na svete budete mať súženie, ale dúfajte - Ja som premohol svet!** (Jn 16, 33).

Možno nadišiel požehnaný čas milosti, ktorý nás všetkých nabáda, aby sme prehodnotili svoje postoje k ľuďom, veciam, udalostiam a skutočnostiam, ktoré nás obklopujú. Možno máme s Božou pomocou znovu objaviť, čo je v životoch nás ako jednotlivcov, ale i rodín, cirkevných obcí, eparchií a vlastne celej spoločnosti skutočne dôležité. Je čas si priznať, že sme sa mnoho ráz ako jednotlivci i celé spoločenstvá spreneverili onej radostnej udalosti prázdneho Hrobu. Mnoho ráz sme odmietli sadnúť si k nohám Božského Učiteľa ako Lazárova sestra Mária a načúvať Jeho oživujúcim slovám. Mnoho ráz sme namiesto charizmatického Bohoľudského spoločenstva bratov a sestier – Christovho Tela, Cirkvi – boli len obyčajnou historickou, folklórnou či etnickou inštitúciou bez života. Mnoho ráz sme si vystačili len s formou a nezaujímali sa o obsah. Mnoho ráz sme sa žiarlivo a egoisticky snažili chrániť plameň radostnej zvesti o prázdnom Hrobe Bohočloveka Iisusa – nášho Pána a brata – len pre seba a nechceli sme sa oň podeliť s okolitým svetom. Mnoho ráz sme sa previnili voči živej prítomnosti Pána v našom spoločenstve. Mnoho ráz sme uprednostnili svoju boho-

rovnú sebaistotu a zdanlivú spravodlivosť a nesklonili sme sa pokorne pred našim Učiteľom, ktorý nám má stále čo povedať a chce viesť náš život. Je načase znovu s apoštolom Petrom zvolať: **Pane, ku komu by sme šli? Ty máš slová večného života a my sme uverili a spoznali, že ty si Boží Svätý!** (Jn 6, 68).

Možno je načase, aby sme prestali našu Cirkev vnímať ako nejakú inštitúciu a aby sme ju opäť začali prežívať ako spoločenstvo bratov a sestier, kde jednému skutočne záleží na tom druhom. Ved' všetci spoločne sme súčasťou jedného Bohoľudského organizmu Cirkvi - Christovho Tela, kde On jediný je Hlavou, Pánom a Učiteľom, Ktorý nás v sile životodarného Ducha vedie ako milované deti k milujúcemu Otcovi. Práve preto sa neuzatvárajme do svojich strachov a obáv a vo svojich modlitbách pamätajme na tých, ktorí majú prijímať zodpovedné rozhodnutia, na všetkých chorých a takisto na všetkých tých, ktorí akýmkoľvek spôsobom obetavo slúžia iným – na lekárov a zdravotníkov, príslušníkov ozbrojených a poriadkových síl, zamestnancov úradov a bánk, predavačov a mnohých ďalších. A nielen to – snažme sa i my sami podľa miery svojich možností a schopností prakticky a konkrétnym spôsobom pomôcť všade, kde sa to dá.

Milovaní, ťažkú situáciu v súčasnosti prežívame všetci spoločne – duchovenstvo i veriaci. Všetci sme na jednej lodi. Každého z nás sa dotýkajú všeobecné obavy, strach a neistota. V tento radostný paschálny čas sa však s vami chceme podeliť o slová svätého apoštola Pavla, v ktorých rezonuje dve-tisícročná skúsenosť Cirkvi: **Iisus Christos ktorý zomrel, ba čo viac, bol vzkriesený z mŕtvych, je po Božej pravici a prihovára sa za nás. Kto nás odlúči od Christovej lásky? Súženie alebo úzkosť, prenasledovanie alebo hlad, nahota, nebezpečenstvo alebo meč?** (Rim 8, 34 – 35). **Som presvedčený, že ani smrť, ani život, ani anjeli, ani kniežatstvá, ani mocnosti, ani veci prítomné, ani budúce, ani to, čo je vysoko, ani to, čo je hlboko, ani nijaké iné stvorenie nás nebude môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Iisusovi Christovi, našom Pánovi!** (Rim 8, 38 – 39).

Prosíme vás o modlitby a privolávame na vás Božie požehnanie!

ВѢРГНИШ ВОСКРЕСЕ ГДЬ - Opravdivo vstal z mŕtvych Pán!

† **Rastislav**

arcibiskup prešovský,
metropolita českých krajín a Slovenska

† **Michal**

arcibiskup pražský a českých krajín

† **Simeon**

arcibiskup olomoucko-brniansky

† **Juraj**

arcibiskup michalovsko-košický

† **Izaiáš**

biskup šumperský